



Arrest

nr. 275 015 van 6 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 5 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. RICHIR en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart Jemenitische nationaliteit te bezitten.

Op 15 juni 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 oktober 2021 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna CGVS) gehoord.

Op 22 december 2021 beslist de commissaris-generaal dat dit verzoek om internationale bescherming onontvankelijk is. Het betreft de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en werd op (...)1989 geboren in Ibb. U bent ongehuwd, van Arabische origine en soennitisch moslim. U komt uit een gezin met 10 kinderen. Uw familie is afkomstig van Sana'a. Uw ouders, 3 broers en 5 zussen wonen in Sana'a. Uw zus K. verblijft in Istanbul in Turkije. In 2004 vertrok u uit Sana'a en reisde u naar Saoedi-Arabië waar u onder meer als schilder en vloerbekleder aan de slag ging. Van 2004 tot 2018 woonde u in Jeddah. Tussen 2009 en 2013 verbleef u in een gevangenis in Saoedi-Arabië nadat u beschuldigd werd van vervalsing van documenten. Eind 2018 keerde u terug naar Jemen nadat u in Saoedi-Arabië problemen kreeg met uw verblijfsvergunning. Na uw terugkeer naar Jemen hield u zich schuil in Marib. Op 31/12/2018 vertrok u in het bezit van uw Jemenitisch paspoort vanuit de luchthaven van Aden en reisde u naar Egypte, waar u 6 maanden heeft verbleven. Daarna nam u in Egypte het vliegtuig en reisde u met een visum naar Turkije, waar u ongeveer 45 dagen verbleef. Vervolgens reisde u per boot naar Griekenland, waar u op 08/03/2020 op het eiland Kos een verzoek om internationale bescherming indiende. De Griekse autoriteiten kenden u op 10/07/2020 de vluchtelingenstatus toe en leverden een Griekse verblijfsvergunning geldig tot 09/07/2023 af. Tijdens uw verblijf in Griekenland verbleef u onder meer op de eilanden Kos en Kreta en in de steden Thessaloniki en Athene. In juni 2021 verliet u Griekenland en reisde u met uw Jemenitisch paspoort en uw Griekse verblijfskaart van Thessaloniki met het vliegtuig naar Parijs. Nadat u weigerde om bij aankomst in Parijs een asielaanvraag in te dienen, werd u enkele dagen na uw aankomst naar Athene teruggestuurd. Na uw repatriëring bleef u enkele dagen bij een vriend in Athene om vervolgens opnieuw het vliegtuig te nemen naar Brussel, waar u op 14/06/2021 aankwam. Op 15/06/2021 diende u in België opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Op 23/07/2021 nam de DVZ een beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) omdat u zonder geldige reden geen gevolg gaf aan uw oproeping voor uw interview (technische weigering, afstand). U keerde niet terug naar Griekenland en diende op 27/08/2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verliet Jemen omwille van de oorlog, de militaire dienstplicht en stelt dat uw broers problemen hadden door hun werk (concurrentie) en deze problemen ook op u een invloed hadden.

In Griekenland werd u op 17/06/2020 op het eiland Kos door 5 personen met houten stokken aangevallen die het op uw fiets gemunt hadden. U kreeg slagen op uw hoofd, viel bewusteloos en werd overgebracht naar het ziekenhuis waar u verzorging kreeg. Het vluchtelingenkamp stuurde u naar het politiekantoor waar u verklaringen aflegde. Uiteindelijk werden twee daders opgepakt, maar zij werden later terug vrijgelaten. Na dit voorval had u geen problemen meer met uw belagers uit Kos. U vermoedt dat uw zus K. iets met de aanval te maken heeft. Zij is rijk en houdt zich bezig met magie. Toen u in Saoedi-Arabië en Egypte geopereerd moest worden heeft zij zaad van u laten afnemen waaruit zij een zoon van u kreeg. Tevens heeft zij dokters betaald om, zonder uw medeweten, chips in uw lichaam te laten implanteren. Sinds u de Turkse politie op uw zus afstuurde en na een DNA onderzoek aan het licht kwam dat zij een kind van u heeft wil zij u uit de weg ruimen.

Ongeveer anderhalve maand voor uw eerste vertrek uit Griekenland, werd u in een opvangcentrum in Thessaloniki bestolen door enkele Afghaanse kampbewoners die u uit het centrum wilden weggagen. U diende hiervoor klacht in maar kreeg nergens gehoor. Toen u hen uw documenten terugvroeg probeerden zij u met een mes uit de tent weg te jagen en gooiden ze met stenen naar uw benen waardoor u blauwe plekken opliep. Verder kaart u in Griekenland het gebrek aan werk en medische zorgen aan. U zegt in Griekenland niet geopereerd te zijn aan een liesbreuk.

Ter staving van uw volgend verzoek om internationale bescherming legt u uw Jemenitisch paspoort, uw Jemenitische identiteitskaart, uw Griekse verblijfskaart, een Grieks attest met uw sociaal zekerheidsnummer (AMKA), een overzicht van uw bankverrichtingen in Griekenland, een attest van de Griekse belastingadministratie, een bewijs van uw rekening bij de Griekse bank Piraeus, een Griekse mastercard, twee Griekse medische stukken, enkele medische attesten uit België met betrekking tot uw liesbreuk en een diagnosekaart van de Vlaamse vzw voor TBC bestrijding neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op basis van informatie uit het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) oordeelde dat er in uw hoofd bepaalde bijzonder procedurele noden konden worden aangenomen. Zo maakte u tijdens uw interview op de DVZ in het kader van uw volgend verzoek van 07/09/2021 melding van operaties waarbij in verschillende landen, zonder uw toestemming, toestellen in uw hoofd zouden zijn geplaatst (Verklaring DVZ, p. 12-13 + Vragenlijst, dd. 07/09/2021, nr. 8), zonder evenwel op DVZ medische stukken neer te leggen die zouden kunnen wijzen op mentale gezondheidsproblemen. Evenmin ontving het CGVS in de aanloop van het persoonlijk onderhoud melding van het feit dat u met mentale problemen zou kampen.

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 19/10/2021 sprak u over chipkaarten die zonder uw medeweten en door tussenkomst van uw zus K. in uw lichaam zouden zijn geplaatst (CGVS, p.3-4; p.7). Het CGVS stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud verschillende vragen in een poging om zicht te

krijgen op de aanwezigheid van eventuele mentale problemen in uw hoofde. Alsook werd u expliciet en herhaaldelijk gevraagd om eventuele psychische problemen aan de hand van medische stukken aan te tonen. Hiernaar gevraagd verklaarde u uitdrukkelijk dat u niet kampt met psychische problemen en in België evenmin in behandeling bent bij een psycholoog of een psychiater. Het CGVS richtte zich tijdens het persoonlijk onderhoud van 19/10/2021 tevens tot uw advocaat met de vraag naar verdere informatie en medische stukken. Uw advocaat verklaarde geen weet te hebben van attesten inzake psychische problemen maar zei navraag te zullen doen en het overmaken van stukken aan het CGVS te zullen opvolgen (CGVS, p.4; p.21). Uiteindelijk stuurde het CGVS op 22/11/2021 een mail naar uw advocaat met nogmaals de vraag om medische stukken uit België over te maken (CGVS, p.4, p.21). Het CGVS stelt heden vast dat zij geen informatie over uw psychische gezondheidsproblemen of medische attesten die zouden kunnen wijzen op een psychische kwetsbaarheid mocht ontvangen.

Uit een lezing van het verslag van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 19/10/2021 stelt het CGVS vast dat u in staat was om gedetailleerde, gestructureerde en chronologische verklaringen af te leggen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er door het CGVS voldoende ruimte gelaten om te praten over uw gezondheidsproblemen en om eventuele opmerkingen te geven. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren (CGVS, p.3-4). Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijke wijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd zijn.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result, dd. 15/06/2021 en Eurodac Marked Hit, dd. 16/06/2021, Griekse verblijfskaart afgeleverd te Kos op 10/07/2020 en geldig tot 09/07/2023 en Verklaring DVZ, dd. 07/09/2021, nr. 22 en CGVS, p. 5-6), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk

artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Verder merkt het CGVS op dat waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en gezondheidszorg (CGVS, p. 18) deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Uit uw verklaringen blijkt dat u op Kreta enkele maanden als seizoenarbeider in de olijvenpluk heeft gewerkt waar u 20 euro per dag verdiende en onderdak kreeg bij uw Griekse werkgever (CGVS, p.10). U verklaarde tevens dat u in Griekenland over een bankkaart beschikte waarmee u een rekening opende om het geld dat u verdiende te sparen en met het geld dat u verdiende van de olijvenpluk anderhalve maand in een hotel op Kos heeft verbleven (CGVS, p.10-11). Tijdens uw verblijf in Thessaloniki schuimde u kranten en advertenties af op zoek naar werk en voerde u af en toe klusjes zoals schilderwerken uit bij particulieren die u in het Engels contacteerde (CGVS, p.12-13). Dat u als gevolg van de Covid-19-pandemie tijdens uw verblijf in Thessaloniki niets kon doen, kan de Griekse overheid niet verweten worden (CGVS, p.12).

Voor wat betreft uw problemen met uw liesbreuk en uw verklaringen aangaande het gebrek aan medische zorgen in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo werd u na de aanval door derden op Kos naar het ziekenhuis gebracht en kreeg u er verzorging (CGVS, p.14). Voorts beweerde u dat u zowel op het eiland Kos als in Thessaloniki en Athene in het ziekenhuis onderzocht werd en er afspraken voor u werden geboekt. Dat uw liesbreukoperatie herhaaldelijk geannuleerd werd omdat er in de ziekenhuizen geen vrije bedden beschikbaar waren kan de Griekse overheid niet kwalijk worden genomen maar is het gevolg van de wereldwijde gezondheids crisis en het feit dat bepaalde zorg diende te worden uitgesteld om voorrang te geven aan de meer prioritaire ziektegevallen (CGVS, p.12-13). Overigens blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u in Griekenland in het bezit was van een sociaal zekerheidsnummer en een

ziekteverzekering (CGVS, p.13-14). Uit bovenvermelde kan geenszins worden afgeleid dat u in Griekenland medische zorgen ontzegd werden door de Griekse gezondheidsdiensten of bij een terugkeer naar Griekenland hierop geen recht zou hebben.

Voor wat betreft de door u aangehaalde incidenten in Griekenland merkt het CGVS voorts het volgende op.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland in juni 2020, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk een aanval met een houten stok door derden op Kos die uw fiets wilden stelen en waarbij u gewond raakte aan uw hoofd (CGVS, p.14-15); moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het voor u beschreven incident op Kos gemeenrechtelijk van aard is en de situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Op basis van de gegevens die voorhanden zijn kan immers geenszins worden afgeleid dat u geen hulp of bescherming van de Griekse overheid heeft ontvangen. Zo werd u na het incident door een ambulance naar een ziekenhuis gebracht waar u onderzocht en behandeld werd (CGVS, p.14). Tevens blijkt dat u na het incident vanuit het vluchtelingenkamp doorgestuurd werd naar het politiekantoor waar u verklaringen kon afleggen en waarna vervolgens twee daders door de politie gearresteerd werden (CGVS, p.15). Dat de daders na hun vrijlating van de radar verdwenen kan de Griekse overheid niet verweten worden (CGVS, p.15; p.19). Bovendien merkt het CGVS in dit verband op dat u na dit voorval tijdens uw verblijf in Griekenland geen problemen meer met uw belagers van Kos heeft gekend en niets in uw verklaringen aantoont dat u bij terugkeer naar Griekenland door één van hen geviseerd zou zijn (CGVS, p.15). U bracht geen concrete elementen aan waaruit kan worden afgeleid dat u bij terugkeer naar Griekenland een reëel risico op ernstige schade loopt.

Voor wat betreft uw verklaring als zou uw zus K. de belagers op Kos op u hebben afgestuurd, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen in dit verband enkel gebaseerd zijn op vermoedens en veronderstellingen die u op geen enkel moment kon hardmaken (CGVS, p.15). Bovendien stipt het CGVS in dit verband aan dat u -hoewel herhaaldelijk gewezen op het belang van bewijsstukken- geen enkel document aangaande de door u aangehaalde problemen met uw zus aan het CGVS heeft overgemaakt (CGVS, p.18-19).

Voor wat betreft de twee Griekse medische attesten (dd. 18 juni), die op 15/11/2021 per mail door uw advocaat aan het CGVS werden overgemaakt, dient tot slot te worden opgemerkt dat het handschrift op de attesten niet leesbaar is en aldus uit de stukken niet kan worden afgeleid met welke problemen deze al dan niet verband houden. U liet verder na deze stukken te duiden.

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, namelijk uw verklaring als zou u het slachtoffer zijn geworden van een incident met Afghaanse vluchtelingen in een kamp in Thessaloniki die u hebben bestolen, u daarna met een mes uit uw tent hebben weggejaagd en met stenen naar u zouden hebben gegooid, een incident waaraan u blauwe plekken op uw benen overhield, merkt het CGVS het volgende op. Uw belagers vielen u aan omdat zij wilden dat u de tent zou verlaten (CGVS, p. 16-17).

Ten eerste stelt het CGVS vast dat u bij het invullen van uw vragenlijst op DVZ op 07/09/2021 met geen woord repte over het feit dat u met stenen en met een mes werd aangevallen (Vragenlijst DVZ, 07/09/2021). Dat u hierover met geen woord repte is opmerkelijk temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u kort na dit incident Griekenland heeft verlaten (CGVS, p.17-18).

Verder dient in dit verband te worden vastgesteld dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert.

U legt echter géén enkel stavingstuk neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen in Thessaloniki te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. U verklaarde door de politie van het kamp naar de politie van Adros en daarna naar de hoofdzetel van de politie in Thessaloniki te zijn doorgestuurd en geen van hen iets voor u heeft gedaan, maar legt hiervan geen enkel begin van bewijs neer. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. U verklaarde

in dit verband ook zelf dat u geen poging deed om in Thessaloniki via een advocaat een klacht in te dienen omdat dit voor gestolen goederen geen effect heeft en dit minder belangrijk was dan de slagen die u op Kos heeft gekregen (CGVS, p. 19). Tevens liet u na om bij een ngo of andere organisatie het door u aangehaalde gebrek aan hulp door de politie aan te kaarten (CGVS, p.20). Zoals hierboven reeds werd aangehaald, legde u geen bewijsstukken neer waaruit een verhoogde kwetsbaarheid als gevolg van eventuele mentale problemen kon worden afgeleid. Evenmin toonde u aan dat het voor u als gevolg van een bijzondere kwetsbaarheid dermate moeilijk is om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen en dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Immers, uit het geheel van uw verklaringen voor het CGVS blijkt duidelijk dat er sprake is van een actuele en duidelijke mate van zelfredzaamheid en initiatief en flexibiliteit in uw hoofde. Zo regelde u twee keer zelfstandig uw vertrek uit Griekenland, heeft u een basiskennis Engels, bent u actief op sociale media en beschikt u naast een diploma secundair onderwijs ook over verschillende technische vaardigheden (CGVS, p.5; p.8-9; p.13). Tevens blijkt uit uw verklaringen dat u over financiële middelen en betekenisvolle, actuele familiale en sociale netwerken beschikt waarop u beroep kan doen om te kunnen voorzien in uw elementaire levensbehoeften. Zo kon u tijdens uw verblijf in Griekenland en voor het bekostigen van uw reis naar Frankrijk en België steeds rekenen op financiële steun van familie in Jemen en een Jemenitische vriend in het Verenigd Koninkrijk en kon u in Athene en Thessaloniki terecht bij vrienden voor onderdak (CGVS, p.8-9; p.11).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige door u neergelegde documenten, met name een attest van AMKA dat aantoonde dat u in Griekenland over een sociaal zekerheidsnummer beschikt, een Griekse bankkaart, een bewijs van uw betalingen via een rekening bij de Pireaus bank en een attest van de belastingen niet vermogen de beoordeling inzake uw verzoek in positieve zin om te buigen.

Evenmin zijn de door u neergelegde documenten aangaande uw fysieke gezondheid, met name enkele attesten aangaande uw liesbreukproblemen in België (dd. 15/07/2021 en dd. 30/07/2021) en een diagnosekaart van de Vlaamse vereniging voor respiratoire gezondheid en TBC bestrijding in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Nergens uit deze documenten kan worden afgeleid dat uw fysieke gezondheid (liesbreukproblemen) van die aard is dat u niet in aanmerking zou komen om gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland. Evenmin toont u aan dat u omwille van uw actuele gezondheidsproblemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 EVRM.

De overige door u neergelegde documenten, met name uw Jemenitisch paspoort en uw Jemenitische identiteitskaart hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit, elementen die hier niet ter discussie staan. Uw verklaring op DVZ en het CGVS als zouden uw geboortedatum (13/08/1989 i.p.v. 01/01/1989 zoals vermeld in uw paspoort) en uw geboorteplaats (Koeweit i.p.v. Ibb zoals vermeld in uw paspoort) in uw paspoort foutief geregistreerd zijn heeft u niet aan de hand van concrete stukken aangetoond (CGVS, p.6).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Bij beschikking van 4 april 2022 verzocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) beide partijen actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

2.2. Op 12 april 2022 legt de verzoekende partij een nota neer waarbij zij citaten uit krantenartikelen en rapporten toevoegt om de toestand van erkende vluchtelingen in Griekenland te illustreren en stelt dat de COVID-19-pandemie deze toestand verergerd heeft. Op 19 april 2022 legt de verwerende partij de

volgende stavingsstukken voor: AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2020* van juni 2021 (hierna: AIDA-rapport Griekenland update 2020).

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoekende partij werpt de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6, § 3, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A, § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), *“evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming”*, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

3.2. In een eerste onderdeel wordt in het verzoekschrift uiteengezet dat de verzoekende partij lijdt aan ernstige psychische stoornissen (paranoia, waanzin, enz.): *“Tijdens de hoorzitting verklaarde hij dat zijn zuster chips in zijn lichaam heeft geïmplantéerd en monsters van zijn sperma heeft genomen om een kind met hem te krijgen.*

Verzoeker ontkent aan psychische stoornissen te lijden en wenst derhalve niet te worden gecontroleerd. Ondanks de tussenkomst van verschillende personen weigert verzoeker de afspraken bij te wonen, met het argument dat hij niet gek is.

Het CGVS heeft in zijn besluit erkend dat het noodzakelijk is een specifiek kader op te zetten met het oog op de geestelijke stoornissen. In de beschikking zelf heeft het echter geen specifieke consequenties getrokken.

Verzoeker neemt zware medicatie, met name wegens pijn in verband met zijn liesbreuk.

Hij is in trance en is niet in staat om op verschillende afspraken te komen. Verzoeker heeft zijn eerste afspraken met het CGVS dus niet nagekomen, hetgeen een eerste technische afwijzing rechtvaardigde.

Het is duidelijk dat verzoeker een zekere kwetsbaarheid vertoont die niet kan worden betwist.”

In een tweede onderdeel van haar middel gaat de verzoekende partij in op de toepassing van artikel 57/6/3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Vooreerst vat de verzoekende partij de gebeurtenissen in Griekenland samen. Hierop stelt de verzoekende partij dat het bijzonder traumatische gebeurtenissen waren die haar psychische problemen verergerd hebben. Ze benadrukt dat ze verschillende pogingen ondernomen heeft om werk te vinden, maar dat zij enkel in het zwart bij particulieren kon werken. Daar heeft zij in onmenselijke omstandigheden gewerkt aan een miserabel loon. Ze stelt dat ze geprobeerd heeft om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, maar dat werd haar herhaaldelijk geweigerd. Hierboven komt nog haar problematische psychologische toestand. Volgens haar maakt dit haar nog hopelozier ten aanzien van het gebrekkige Grieks systeem. Om dit te onderbouwen citeert de verzoekende partij uit de volgende rapporten: USDOS, *Country Report on Human Rights Practices 2019 – Greece*, Article de RSA, août 2020, «Recognised but unprotected : the situation of refugees in Victoria Square» disponible, Rapport de RSA, août 2018, «LEGAL NOTE on living conditions of bénéficiaires of international protection in Greece», Rapport NANSEN, décembre 2020, «Addendum Nansen note 20-2) situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce», RSA «Returned recognized refugees face a dead-end in Greece' en Rapport de RSA, août 2018, «LEGAL NOTE on living conditions of bénéficiaires of international protection in Greece». Op basis van voormelde rapporten bespreekt ze het racisme en geweld, de toegang tot huisvesting, de financiële situatie, de toegang tot werk en gezondheidszorg, alsook de situatie van erkende vluchtelingen die naar Griekenland teruggestuurd worden.

4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

4.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op basis van informatie uit het*

administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) oordeelde dat er in uw hoofde bepaalde bijzonder procedurele noden konden worden aangenomen. Zo maakte u tijdens uw interview op de DVZ in het kader van uw volgend verzoek van 07/09/2021 melding van operaties waarbij in verschillende landen, zonder uw toestemming, toestellen in uw hoofd zouden zijn geplaatst (Verklaring DVZ, p. 12-13 + Vragenlijst, dd. 07/09/2021, nr. 8), zonder evenwel op DVZ medische stukken neer te leggen die zouden kunnen wijzen op mentale gezondheidsproblemen. Evenmin ontving het CGVS in de aanloop van het persoonlijk onderhoud melding van het feit dat u met mentale problemen zou kampen.

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 19/10/2021 sprak u over chipkaarten die zonder uw medeweten en door tussenkomst van uw zus K. in uw lichaam zouden zijn geplaatst (CGVS, p.3-4; p.7). Het CGVS stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud verschillende vragen in een poging om zicht te krijgen op de aanwezigheid van eventuele mentale problemen in uw hoofde. Alsook werd u expliciet en herhaaldelijk gevraagd om eventuele psychische problemen aan de hand van medische stukken aan te tonen. Hiernaar gevraagd verklaarde u uitdrukkelijk dat u niet kampt met psychische problemen en in België evenmin in behandeling bent bij een psycholoog of een psychiater. Het CGVS richtte zich tijdens het persoonlijk onderhoud van 19/10/2021 tevens tot uw advocaat met de vraag naar verdere informatie en medische stukken. Uw advocaat verklaarde geen weet te hebben van attesten inzake psychische problemen maar zei navraag te zullen doen en het overmaken van stukken aan het CGVS te zullen opvolgen (CGVS, p.4; p.21). Uiteindelijk stuurde het CGVS op 22/11/2021 een mail naar uw advocaat met nogmaals de vraag om medische stukken uit België over te maken (CGVS, p.4, p.21). Het CGVS stelt heden vast dat zij geen informatie over uw psychische gezondheidsproblemen of medische attesten die zouden kunnen wijzen op een psychische kwetsbaarheid mocht ontvangen.

Uit een lezing van het verslag van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 19/10/2021 stelt het CGVS vast dat u in staat was om gedetailleerde, gestructureerde en chronologische verklaringen af te leggen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er door het CGVS voldoende ruimte gelaten om te praten over uw gezondheidsproblemen en om eventuele opmerkingen te geven. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren (CGVS, p.3-4). Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijke wijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd zijn."

In het verzoekschrift geeft de advocaat aan dat de verzoekende partij stelt dat ze geen psychische problemen heeft, en derhalve niet wenst gecontroleerd te worden. Ter terechtzitting geeft de advocaat aan dat het contact met haar client moeilijk verloopt daar er een groot wantrouwen van de verzoekende partij uitgaat, dat de verzoekende partij van de centrumarts medicijnen krijgt, maar dat er nog geen psychologische begeleiding opgestart werd. De verzoekende partij bevestigt ter terechtzitting dat ze van de centrumarts medicatie krijgt.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat de verzoekende partij omwille van psychologische problemen of het nemen van medicatie in de onmogelijkheid verkeerde de door haar beleefde gebeurtenissen in Griekenland op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Evenmin wordt dit door de haar behandelde arts geattesteerd. De verzoekende partij was immers in staat om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Zij kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven omtrent het verloop van haar procedure in Griekenland, haar leefomstandigheden daar en de gezondheidszorg die ze nodig acht.

Er liggen overigens geen nieuwe psychologische of medische attesten voor.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer rekening heeft gehouden met de psychologische toestand van de verzoekende partij. De protection officer heeft bij aanvang van het gehoor ook overlegd met de supervisor waardoor het gehoor gedurende vijf minuten geschorst was. Tijdens de hele duur van het persoonlijk onderhoud was de advocaat van de verzoekende partij aanwezig, maar de advocaat had op het einde van het gehoor geen bemerkingen. Van 15 uur 55 tot 16 uur 10 was er ook een pauze. In het begin van het gehoor werd de verzoekende partij duidelijk aangegeven dat ze bijkomende pauzes kon aanvragen. Het verloop van de procedure werd ook duidelijk toegelicht. Uit een eenvoudige lezing van de notities van de persoonlijke onderhoud blijkt verder duidelijk dat de verzoekende partij ongehinderd kon antwoorden op de haar gestelde vragen en zij omstandige en duidelijke verklaringen kon geven. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het gehoor is geschied op normale wijze. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd de verzoekende partij uitdrukkelijk gevraagd om medische documenten bij te brengen om haar gezondheidssituatie te staven. Na afloop van het persoonlijk onderhoud werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud naar de verzoekende partij verstuurd zodat zij haar

bemerkingen kon formuleren. Bovendien heeft de verwerende partij na het persoonlijk onderhoud nog eens per email contact opgenomen om alle medische stukken die in België opgesteld werden over te maken. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking zou hebben, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p. 89).

Gelet op wat voorafgaat wordt niet aangetoond dat de commissaris-generaal verkeerdelijk heeft besloten dat verzoekende partij haar rechten in het kader van de gevoerde procedure werden gerespecteerd en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij reeds internationale bescherming in Griekenland geniet.

5.2. Uit het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat verzoekende partij op 10 juli 2020 internationale bescherming in Griekenland verkregen heeft. Dit wordt door de verzoekende partij niet ontkend. De verzoekende partij brengt ook haar verblijfskaart geldig tot 9 juli 2023 bij waaruit blijkt dat ze meer bepaald de vluchtelingenstatus gekregen heeft.

5.3. In dit kader brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd.

De in artikel 33, tweede lid, a) van de Procedurerichtlijn vervatte regeling vormt een uitdrukking van dit beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de Europese lidstaten. Dit beginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Italië en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, met name de artikelen 1 en 4, met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 83-85 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel betreft, volgens de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel een weerlegbaar vermoeden. Er kan immers volgens het Hof niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 86).

De weerlegging van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om,*

terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

Ten slotte heeft het Hof in de relevante rechtspraak een aantal situaties aangehaald die niet volstaan om het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Het gaat hierbij om:

- schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn, die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (arrest Ibrahim e.a., punt 92);
- het gebrek aan bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat de betrokkenen evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terecht komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”* (arrest Ibrahim e.a., punt 93);
- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend (arrest Ibrahim e.a., punt 94);
- situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon terecht komt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest Ibrahim e.a., punt 91);
- wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de statushouder als persoon die bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (arrest Ibrahim e.a., punt 101).

5.4 De Raad merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust bij het CGVS. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoekende partij die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk aan te tonen dat zij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. De verzoekende partij laat na dergelijk bewijs te leveren.

5.5. Uit haar verklaringen en het betoog in het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij in wezen vreest dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terecht komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

De taak van de rechter is in deze door het Hof van Justitie duidelijk bepaald in de relevante rechtspraak. Wanneer een rechter, bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, beschikt over gegevens die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat het voormelde risico bestaat, dan is deze *rechter “ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken.”* Daarbij moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C 540/17 en C 541/17, niet gepubliceerd, punt 38).

5.6. Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer is voldaan aan een aantal cumulatieve voorwaarden, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Met betrekking tot de situatie van statushouders in Griekenland wordt de volgende informatie bijgebracht: AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2020* van juni 2021 (hierna: AIDA-rapport Greece update 2020), USDOS, *Country Report on Human Rights Practices 2019 – Greece*, Article de RSA, août 2020, «Recognised but unprotected : the situation of refugees in Victoria Square » disponible, Rapport de RSA, août 2018, «LEGAL NOTE on living conditions of bénéficiaires of international protection in Greece», Rapport NANSSEN, décembre 2020, «Addendum Nansen note 20-2) situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce», RSA «Returned recognized refugees face a dead-end in Greece' en Rapport de RSA, août 2018, «LEGAL NOTE on living conditions of bénéficiaires of international protection in Greece.

Erkende vluchtelingen hebben toegang tot de arbeidsmarkt onder dezelfde voorwaarden als onderdanen, zonder enige verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. Evenwel zijn onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd in de statistische gegevens over werkloosheid. Uit een onderzoek uit 2018 blijkt dat slechts weinigen erin slagen een baan te vinden. Zij worden gewoonlijk tewerkgesteld in de informele economie, die hen de toegang tot sociale zekerheid ontnemt en hen blootstelt aan verdere onzekerheid en kwetsbaarheid. De overgrote meerderheid van de begunstigten en aanvragers van internationale bescherming is afhankelijk van voedselbedeling, non-foodartikelen en financiële bijstand om in hun basisbehoeften te voorzien. Dit dwingt hen vaak tot gevaarlijke inkomens genererende activiteiten en vergroot de behoefte aan hulpdiensten, vergroot het risico op uitbuiting en belemmert hun integratievooruitzichten (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 248-249). De overheid voorziet in verschillende maatregelen om de toegang tot werk voor personen die internationale bescherming genieten, te verbeteren. Dit omvat onder meer een proefprogramma voor beroepsopleiding voor 8.000 erkende vluchtelingen in Attica en Centraal Macedonië in samenwerking met het Ministerie van Arbeid en een werkgelegenheidsprogramma in de landbouwsector voor 8.000 vluchtelingen in samenwerking met het Ministerie van Landbouwonwikkeling. Deze acties moeten echter nog worden uitgevoerd. Net als asielzoekers worden begunstigten van internationale bescherming geconfronteerd met obstakels bij de afgifte van het belastingregistratienummer (AFM), die hun toegang tot de arbeidsmarkt en registratie bij het werkloosheidskantoor van OAED belemmeren. De uitgifte van een AFM gaat gepaard met ernstige vertragingen. De procedure voor de bevoegde belastingdiensten om de persoonsgegevens van vluchtelingen te verifiëren via de asieldienst duurt ongeveer 2 maanden. In het geval van een professionele AFM duurt de procedure meer dan 3,5 maand en is de hulp van een accountant vereist. Het AIDA-rapport vermeldt dat het bezit van een woning of het voorleggen van een huurcontract een vereiste is om toegang te krijgen tot sociale bijstand (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 245).

Wat betreft huisvesting stelt het rapport kort samengevat dat in principe statushouders dezelfde rechten genieten als Griekse onderdanen maar dat in de praktijk administratieve en bureaucratische barrières, gebrek aan aandacht van de overheid voor hun specifieke situatie, inefficiënte implementatie van de wet en de impact van de economische crisis statushouders een effectief genot van hun rechten onttrekt. Ook het UNHCR wijst op de dringende nood aan steun voor vluchtelingen om een normaal leven te kunnen leiden, met toegang tot scholing, gezondheidszorg en om de kost te kunnen verdienen. Bijkomend werden in maart 2020 nog bijkomende maatregelen aangekondigd om de toegang voor statushouders tot sociale uitkeringen en accommodatie verder te beperken. De boodschap volgens de Griekse minister is dat iedere erkende vluchteling verantwoordelijk is voor zichzelf. Na de kennisgeving van de beslissing waarbij een beschermingsstatus wordt erkend/toegekend heeft de betrokkene nog 30 dagen vooraleer materiële opvang of financiële steun wordt gestopt, zodat statushouders actueel niet langer aanspraak kunnen maken op een huisvesting, voorzien door de Griekse overheid. Bij ministerieel besluit van 7 april 2020 werd aan erkende vluchtelingen een termijn tot 31 mei 2020 gegeven om de opvangfaciliteiten te verlaten in navolging van de COVID-19 pandemie uitbraak (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 245). UNHCR merkte in juni 2020 op dat mensen dwingen hun woning te verlaten zonder vangnet en maatregelen om

hun zelfredzaamheid te garanderen, velen tot armoede en dakloosheid drijft. De meeste van de getroffen vluchtelingen hebben geen regelmatig inkomen, velen zijn gezinnen met schoolgaande kinderen, alleenstaande ouders, overlevenden van geweld, en anderen met specifieke behoeften. De aanhoudende COVID-19 pandemie en maatregelen om de verspreiding ervan tegen te gaan, zorgen voor extra problemen doordat mensen worden beperkt in hun mogelijkheden om zich te verplaatsen en werk of huisvesting te vinden. Het verplaatsen van een probleem van de eilanden naar het vasteland is geen oplossing. UNHCR drong er bij de autoriteiten op aan om een gefaseerde aanpak toe te passen, een hogere drempel om bijstand te verlenen aan kwetsbare mensen die in dit stadium niet kunnen vertrekken. In een gezamenlijke brief van 1 juni 2020 aan de minister van Migratie en Asiel, de Europese commissaris voor Migratie en Binnenlandse Zaken en de Europese vicevoorzitter voor de bevordering van onze Europese manier van leven, uitten verschillende maatschappelijke organisaties hun bezorgdheid omtrent voormelde situatie. Behalve voor de overgangperiode is in juli 2019, als onderdeel van de nationale integratiestrategie, een programma voor vluchtelingen en begunstigden van subsidiaire bescherming van start gegaan ("HELIOS 2"). Het doel ervan is de integratie van personen die internationale bescherming genieten te bevorderen in de Griekse samenleving door middel van verschillende acties, zoals integratiecursussen, huisvesting en ondersteuning van de inzetbaarheid. Het gaat om personen die momenteel in tijdelijke huisvestingsprogramma's verblijven. Het project wordt uitgevoerd door de IOM en haar partners met steun van de Griekse regering. Op 12 augustus 2020 stuurde de Griekse ombudsman een brief aan de secretarissen-generaal van de bevoegde ministeries waarin hij wees op de noodzaak van integratiemaatregelen voor erkende vluchtelingen die behoren tot kwetsbare groepen voordat zij de opvangfaciliteiten verlaten. De Ombudsman wees op het verlenen van ondersteunende diensten en een effectieve toegang van erkende vluchtelingen tot het sociale zekerheidssysteem. De Secretaris-generaal voor Immigratiebeleid verstrekke informatie over huisvestings- en integratiemaatregelen die reeds zijn genomen of gepland waren. Wat betreft de daklozenopvang, blijkt uit het rapport dat er geen centra voorzien zijn voor statushouders en dat er in Athene maar vier centra zijn, ook voor Grieken en legaal verblijvende derdelanders waar het "extreem moeilijk" is om toegelaten te worden wegens overbevolking. Volgens het rapport blijven mensen die nood hebben aan opvang en geen financiële middelen hebben om een huis te huren dakloos of komen zij in verlaten huizen of overbevolkte appartementen terecht. Uit de ervaring van GCR blijkt dat mensen die onderdak nodig hebben en niet over de financiële middelen beschikken om een huis te huren dakloos blijven of verblijven in verlaten huizen of overvolle appartementen, die vaak worden onderverhuurd. In een persbericht van december 2020 hebben de GCR en 71 andere maatschappelijke organisaties hun bezorgdheid geuit "over de vele kwetsbare vluchtelingen die gedwongen zijn de opvang te verlaten of geconfronteerd worden met gedwongen uittredingen, waaronder overlevenden van gendergerelateerd geweld, mensen met gezondheidsproblemen, waaronder geestelijke gezondheidsproblemen, of handicaps, alleenstaande vrouwen en eenoudergezinnen, jongvolwassenen en mensen uit de LGBTQ+-gemeenschap". Volgens hen hebben veel vluchtelingen moeilijkheden of zijn niet in staat om zelfvoorzienend te worden vanwege kwetsbaarheden of problemen met de toegang tot essentiële diensten en de arbeidsmarkt. In het verleden zijn vluchtelingen die werden gevraagd om uit door de staat aangeboden huisvesting te vertrekken in stedelijke gebieden op straat beland of verlieten hun onderkomens niet uit angst om dakloos te worden. De problemen met de toegang tot steun en diensten worden volgens het rapport nog verergerd voor vluchtelingen in kampen vanwege de voortdurende beperkingen van Covid-19 en de vaak afgelegen locaties van deze plaatsen, waardoor het bijna onmogelijk is om huisvesting te zoeken, toegang tot diensten te krijgen of werk te vinden. De aangekondigde doorgangplaatsen voor degenen die gedwongen worden hun huis te verlaten, bieden volgens deze maatschappelijke organisaties slechts een noodoplossing voor sommige vluchtelingen en slechts voor een periode van maximaal twee maanden. Deze periode is volgens hen niet genoeg voor mensen om onafhankelijk te worden en zonder goede ondersteuning zal het aantal daklozen in de steden toenemen. Uiteindelijk ontbreekt het in Griekenland volgens deze maatschappelijke organisaties aan een duurzame langetermijnstrategie voor integratie en inclusie. Dit leidt tot meer dakloosheid en armoede voor veel mensen (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 247). Volgens Pro Asyl en Refugee Support Aegean zijn sinds de zomer van 2020 duizenden begunstigden van internationale bescherming dakloos geworden nadat hen was meegedeeld dat zij hun plaats in het opvangsysteem binnen 30 dagen na de verlening van internationale bescherming moesten verlaten (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 247).

Kinderen die internationale bescherming genieten hebben recht op onderwijs onder dezelfde voorwaarden als onderdanen. Volwassenen met een beschermingsstatuut hebben recht op toegang tot het onderwijsstelsel en opleidingsprogramma's onder dezelfde voorwaarden als legaal verblijvende onderdanen van derde landen. Er wordt een aantal cursussen Grieks gegeven door universiteiten, maatschappelijke organisaties en centra voor beroepsopleiding. UNHCR geeft aan dat de meeste vluchtelingen niet van taalcursussen of integratieprogramma's in Griekenland genieten. Een

proefprogramma van Griekse taalcursussen, gefinancierd door het Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) dat in januari 2018 werd aangekondigd, werd opgenomen in het HELIOS-project. Sinds juni 2019 wordt het uitgevoerd door de IOM en haar partners. Bovendien organiseert de gemeente Athene regelmatig Griekse taalcursussen voor volwassen immigranten, evenals IT-seminars (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 249-250).

De wet voorziet in toegang tot sociale bijstand voor personen die internationale bescherming genieten, zonder onderscheid te maken tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Begunstigden van internationale bescherming moeten van dezelfde rechten genieten en de nodige sociale bijstand ontvangen onder dezelfde voorwaarden die voor eigen onderdanen gelden. Niet alle begunstigden hebben toegang tot sociale rechten en sociale uitkeringen omwille van bureaucratische belemmeringen, die geen rekening houden met het onvermogen van begunstigden om bepaalde documenten voor te leggen, zoals documenten betreffende de gezinssituatie, geboorteakten of diploma's of zelfs de weigering van ambtenaren om hun de toegekende voordelen toe te kennen, wat in strijd is met het beginsel van gelijke behandeling, zoals bepaald in de Griekse en de EU-wetgeving. Het gegarandeerd minimuminkomen is in februari 2017 ingesteld als een nieuw bijstandsprogramma. Het gegarandeerde minimuminkomen bedraagt 200 euro per maand voor elk huishouden (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 250).

Wat betreft gezondheidszorg stelt het rapport eveneens dat in theorie deze is gewaarborgd onder dezelfde voorwaarden als voor de Grieken. Echter, ondanks het gunstig wetgevend kader, wordt in de praktijk effectieve toegang tot gezondheidszorg verhinderd door een significant gebrek aan middelen en capaciteit door de bezuinigingspolitiek van Griekenland en door een gebrek aan culturele bemiddelaars. Bovendien belemmeren administratieve belemmeringen de afgifte van een sofi-nummer (AMKA) waardoor ook de toegang tot de gezondheidszorg bemoeilijkt wordt (AIDA-rapport Greece update 2020, p. 251-252).

De RSA – rapporten vermelden dat statushouders in Griekenland, omwille van strenge administratieve drempels, specifieke moeilijkheden ondervinden om officiële documenten te verkrijgen die nodig zijn om toegang te hebben tot basisrechten zoals gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen en tewerkstelling. De rapporten bespreken vervolgens wat de moeilijkheden zijn om een verblijfsvergunning, een belastingnummer en een sociaal zekerheidsnummer te verkrijgen. De bevindingen in deze rapporten met betrekking tot sociale voorziening, huisvesting, gezondheidszorg, dakloosheid en ontbering, tewerkstelling en rechtsmiddelen tegen schending van rechten voor statushouders, liggen verder in het verlengde van de bevindingen in het AIDA-rapport.

5.7. De landeninformatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar daar a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. Zonder voormelde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in het AIDA-rapport geen situatie van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91).

5.8. Dat er geen sprake is van een dergelijke situatie, neemt niet weg dat er sprake is van een preciaire situatie waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die verzoekt om internationale bescherming kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52).

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waarbij het haar toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

5.9. *In casu* ligt de situatie voor van een alleenstaande drieëndertigjarige man in wiens hoofde gezondheidsproblemen weerhouden worden. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt vooreerst dat de verzoekende partij in België geopereerd werd aan haar lies daar ze er een spierscheur had. De verzoekende partij haalt ook aan dat ze opnieuw aan haar lies dient geopereerd te worden (notities persoonlijk onderhoud [NPO], p.3). Uit de bijgebrachte medische attesten blijkt inderdaad dat de verzoekende partij lijdt aan een liesbreuk waarvoor ze reeds in Egypte werd geopereerd, maar dat ze heden medicamenteus behandeld wordt en dat er door de behandelde arts een operatie via dag hospitalisatie aangeraden wordt. Deze attesten dateren allemaal van juli 2021. De centrumarts bevestigt in een medische attest van 5 augustus 2021 de inname van de medicatie door de verzoekende partij, en geeft ook aan dat het zware medicatie betreft. De verzoekende partij brengt ook een tewerkstellingsaanbod van 16 december 2021 bij. Hieruit blijkt dat de verzoekende partij in de mogelijkheid is om te werken, ondanks haar medische toestand. Andere medische documenten worden door de verzoekende partij niet bijgebracht, alhoewel de verwerende partij uitdrukkelijk naar medische documenten gevraagd heeft. Zowel uit de notities van het persoonlijk onderhoud, als uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij voorhoudt geen psychische problemen te hebben. Aldus ligt er geen precieze medische diagnose met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de verzoekende partij voor. Wat in deze van belang is dat de verzoekende partij in Griekenland in het bezit was van een sociaal zekerheidsnummer en een ziekteverzekering (NPO, p.13-14). Heden is de verzoekende partij nog in het bezit is van een geldige verblijfskaart tot juli 2023. Aldus is de verzoekende partij in het bezit van de nodige documenten om toegang te verkrijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat deze gezondheidszorg gratis en op dezelfde wijze toegankelijk is als voor de Griekse onderdanen. Zij toont niet aan dat haar moeilijkheden of beperkingen in dit kader anders zouden zijn dan deze waarmee de onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden. Evenmin toont zij aan dat zij haar rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. De verwerende partij merkt in de bestreden beslissing terecht op dat: *“Voor wat betreft de twee Griekse medische attesten (dd. 18 juni), die op 15/11/2021 per mail door uw advocaat aan het CGVS werden overgemaakt, dient tot slot te worden opgemerkt dat het handschrift op de attesten niet leesbaar is en aldus uit de stukken niet kan worden afgeleid met welke problemen deze al dan niet verband houden. U liet verder na deze stukken te duiden.”* Zowel in het verzoekschrift als ter terechtzitting laat de verzoekende partij na deze stukken te duiden.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“Voor wat betreft uw problemen met uw liesbreuk en uw verklaringen aangaande het gebrek aan medische zorgen in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo werd u na de aanval door derden op Kos naar het ziekenhuis gebracht en kreeg u er verzorging (CGVS, p.14). Voorts beweerde u dat u zowel op het eiland Kos als in Thessaloniki en Athene in het ziekenhuis onderzocht werd en er afspraken voor u werden geboekt. Dat uw liesbreukoperatie herhaaldelijk geannuleerd werd omdat er in de ziekenhuizen geen vrije bedden beschikbaar waren kan de Griekse overheid niet kwalijk worden genomen maar is het gevolg van de wereldwijde gezondheids crisis en het feit dat bepaalde zorg diende te worden uitgesteld om voorrang te geven aan de meer prioritaire ziektegevallen (CGVS, p.12-13).”* Voormelde pertinente motieven uit de bestreden beslissing worden op generlei wijze weerlegd of betwist door de verzoekende partij. Dat de verzoekende partij verstoken zou zijn gebleven van de nodige medische zorgen omwille van haar hoedanigheid verbonden aan verzoeker om of begunstigde van internationale bescherming maakt de verzoekende partij aldus niet aannemelijk.

Gelet op hetgeen voorafgaat toont de verzoekende partij hoe dan ook niet *in concreto* aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot of zou kunnen genieten van de nodige gezondheidszorg.

Op basis van haar verklaringen kan geenszins afgeleid worden dat haar de concrete toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland belemmerd werd. De Raad ontkent niet dat personen die internationale bescherming hebben verkregen, kunnen getroffen worden door werkloosheid en dat de mogelijkheden om Griekse taallessen te volgen, wat de toegang tot de arbeidsmarkt kan faciliteren, beperkt zijn. Evenwel volgt hieruit niet dat de verzoekende partij omwille van de onverschilligheid van de Griekse overheid in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie zal belanden in geval van terugkeer. Overigens betekenen de hoge werkloosheidsgraad in Griekenland, de invloed van de corona-pandemie en de hoge kosten voor het levensonderhoud, op zich niet dat de situatie van de verzoekende partij de hoge drempel van zwaarwichtigheid in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie bereikt. De Raad kan aannemen dat het in de huidige omstandigheden moeilijk is om werk te vinden in Griekenland omwille

van de economische situatie, en dat deze verder bemoeilijkt wordt door de huidige pandemie, zoals dit ook in andere Europese landen het geval is, maar uit de informatie bijgebracht door de verzoekende partij kan niet blijken dat het daardoor absoluut onmogelijk zou zijn voor haar om in haar levensonderhoud te voorzien. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat ze op verschillende plaatsen in Griekenland gewoond heeft, en aldaar ook gedurende een bepaalde periode als seizoenarbeider gewerkt heeft. De verzoekende partij heeft gedurende enkele dagen tegen betaling bij iemand gewoond in Athene (NPO, p.8), op Kreta werkte de verzoekende partij gedurende drie maanden in een olijfgaard alwaar ze ook op de boerderij verbleef (NPO, p.10). Op Kos heeft ze gedurende een anderhalve maand in een hotel gewoond (NPO, p.10). Vanuit Kos is de verzoekende partij nadien naar Thessaloniki gegaan. In Thessaloniki is de verzoekende partij zeven maand gebleven en aldaar kreeg ze materiële steun van een organisatie die mensen die erkend zijn, helpt (NPO, p.11-12). Dat verzoekers huisvesting niet behoorlijk noch stabiel zou zijn, wordt nergens concreet aangetoond. Ten gevolge van de corona-pandemie waren de tewerkstellingsmogelijkheden in Thessaloniki beperkt, doch heeft de verzoekende partij gedurende enkele dagen hier en daar klusjes verricht. De jobaanbiedingen vond de verzoekende partij dankzij advertenties in de kranten. In het Engels nam ze contact op met deze personen (NPO, p.12-13). De verzoekende partij verklaart dat ze in Griekenland weliswaar niet de kans gehad heeft om Grieks te leren, doch heeft ze er via zelfstudie Engels geleerd (NPO, p.13). De verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die aannemelijk maken dat zij ondanks het inkomen dat zij genereerde uit verschillende jobs en de materiële steun die ze in Thessaloniki kreeg, zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevond waar de Griekse overheden onverschillig tegenover stond. Tijdens haar verblijf in Griekenland heeft de verzoekende partij ook meermaals treintickets, een bootticket of een vliegtuigticket gekocht om zich in Griekenland te verplaatsen. Daarenboven heeft de verzoekende partij ook nog een vliegtuigticket gekocht om naar Frankrijk te reizen. Vanuit Frankrijk werd ze echter naar Griekenland gerepatrieerd (NPO, p.7). Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat ze dit gefinancierd heeft door haar tewerkstelling, geld te lenen bij een vriend in het Verenigd Koninkrijk alsook dat haar familie geld opgestuurd heeft. Daarenboven was de verzoekende partij in het bezit van de volgende documenten: attest van AMKA dat aantoonde dat ze in Griekenland over een sociaal zekerheidsnummer beschikt, een Griekse bankkaart, een bewijs van haar betalingen via een rekening bij de Pireaus bank en een attest van de belastingen.

Aldus wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *"Immers, uit het geheel van uw verklaringen voor het CGVS blijkt duidelijk dat er sprake is van een actuele en duidelijke mate van zelfredzaamheid en initiatief en flexibiliteit in uw hoofde. Zo regelde u twee keer zelfstandig uw vertrek uit Griekenland, heeft u een basiskennis Engels, bent u actief op sociale media en beschikt u naast een diploma secundair onderwijs ook over verschillende technische vaardigheden (CGVS, p.5; p.8-9; p.13). Tevens blijkt uit uw verklaringen dat u over financiële middelen en betekenisvolle, actuele familiale en sociale netwerken beschikt waarop u beroep kan doen om te kunnen voorzien in uw elementaire levensbehoeften. Zo kon u tijdens uw verblijf in Griekenland en voor het bekostigen van uw reis naar Frankrijk en België steeds rekenen op financiële steun van familie in Jemen en een Jemenitische vriend in het Verenigd Koninkrijk en kon u in Athene en Thessaloniki terecht bij vrienden voor onderdak (CGVS, p.8-9; p.11)."*

De algemene landeninformatie waaronder het rapport van Nansen note 20-2 "situation des bénéficiaires de la protection internationale en Grèce", met betrekking tot toegang voor huisvesting, de arbeidsmarkt, integratie, onderwijs, sociale voorzieningen en gezondheidszorg, en de frequentie van haatmisdrijven en racisme tegen in Griekenland erkende vluchtelingen volstaat niet om daar anders over te doen denken. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift en de actualisatienota worden geciteerd getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft de verzoekende partij in gebreke om aan te tonen dat haar individuele levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken, en dat zij bij een terugkeer naar Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen waar de Griekse overheid onverschillig tegenover staat. De verzoekende partij brengt met de algemene beschouwingen in het verzoekschrift en het advies van Nansen geen concrete indicaties bij waaruit kan blijken dat zij niet in staat zou zijn om toegang te krijgen tot huisvesting en (geestelijke) gezondheidszorg in Griekenland. Evenmin toont zij op enige wijze aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland als begunstigde van internationale bescherming geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt.

Bovendien dient bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of

standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie omwille van de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de situatie van de verzoekende partij aldus niet wordt gekenmerkt door bijzondere buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij bij terugkeer naar Griekenland, wegens haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

5.10. De pertinente en draagkrachtige motieven omtrent verzoekers verklaringen met betrekking tot de incidenten die ze in Griekenland ondervonden heeft luiden als volgt: *“Voor wat betreft de door u aangehaalde incidenten in Griekenland merkt het CGVS voorts het volgende op.*

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland in juni 2020, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk een aanval met een houten stok door derden op Kos die uw fiets wilden stelen en waarbij u gewond raakte aan uw hoofd (CGVS, p.14-15); moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het voor u beschreven incident op Kos gemeenrechtelijk van aard is en de situatie op zich niet kan worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Op basis van de gegevens die voorhanden zijn kan immers geenszins worden afgeleid dat u geen hulp of bescherming van de Griekse overheid heeft ontvangen. Zo werd u na het incident door een ambulance naar een ziekenhuis gebracht waar u onderzocht en behandeld werd (CGVS, p.14). Tevens blijkt dat u na het incident vanuit het vluchtelingenkamp doorgestuurd werd naar het politiekantoor waar u verklaringen kon afleggen en waarna vervolgens twee daders door de politie gearresteerd werden (CGVS, p.15). Dat de daders na hun vrijlating van de radar verdwenen kan de Griekse overheid niet verweten worden (CGVS, p.15; p.19). Bovendien merkt het CGVS in dit verband op dat u na dit voorval tijdens uw verblijf in Griekenland geen problemen meer met uw belagers van Kos heeft gekend en niets in uw verklaringen aantoont dat u bij terugkeer naar Griekenland door één van hen gevisieerd zou zijn (CGVS, p.15). U bracht geen concrete elementen aan waaruit kan worden afgeleid dat u bij terugkeer naar Griekenland een reëel risico op ernstige schade loopt.

Voor wat betreft uw verklaring als zou uw zus K. de belagers op Kos op u hebben afgestuurd, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen in dit verband enkel gebaseerd zijn op vermoedens en veronderstellingen die u op geen enkel moment kon hardmaken (CGVS, p.15). Bovendien stipt het CGVS in dit verband aan dat u -hoewel herhaaldelijk gewezen op het belang van bewijsstukken- geen enkel document aangaande de door u aangehaalde problemen met uw zus aan het CGVS heeft overgemaakt (CGVS, p.18-19).

Voor wat betreft de twee Griekse medische attesten (dd. 18 juni), die op 15/11/2021 per mail door uw advocaat aan het CGVS werden overgemaakt, dient tot slot te worden opgemerkt dat het handschrift op de attesten niet leesbaar is en aldus uit de stukken niet kan worden afgeleid met welke problemen deze al dan niet verband houden. U liet verder na deze stukken te duiden.

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, namelijk uw verklaring als zou u het slachtoffer zijn geworden van een incident met Afghaanse vluchtelingen in een kamp in Thessaloniki die u hebben bestolen, u daarna met een mes uit uw tent hebben weggejaagd en met stenen naar u zouden hebben gegooid, een incident waaraan u blauwe plekken op uw benen overhield, merkt het CGVS het volgende op. Uw belagers vielen u aan omdat zij wilden dat u de tent zou verlaten (CGVS, p. 16-17).

Ten eerste stelt het CGVS vast dat u bij het invullen van uw vragenlijst op DVZ op 07/09/2021 met geen woord repte over het feit dat u met stenen en met een mes werd aangevallen (Vragenlijst DVZ,

07/09/2021). Dat u hierover met geen woord repte is opmerkelijk temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u kort na dit incident Griekenland heeft verlaten (CGVS, p.17-18).

Verder dient in dit verband te worden vastgesteld dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert.

U legt echter géén enkel stavingstuk neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen in Thessaloniki te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. U verklaarde door de politie van het kamp naar de politie van Adros en daarna naar de hoofdzetel van de politie in Thessaloniki te zijn doorgestuurd en geen van hen iets voor u heeft gedaan, maar legt hiervan geen enkel begin van bewijs neer. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. U verklaarde in dit verband ook zelf dat u geen poging deed om in Thessaloniki via een advocaat een klacht in te dienen omdat dit voor gestolen goederen geen effect heeft en dit minder belangrijk was dan de slagen die u op Kos heeft gekregen (CGVS, p. 19). Tevens liet u na om bij een ngo of andere organisatie het door u aangehaalde gebrek aan hulp door de politie aan te kaarten (CGVS, p.20). Zoals hierboven reeds werd aangehaald, legde u geen bewijsstukken neer waaruit een verhoogde kwetsbaarheid als gevolg van eventuele mentale problemen kon worden afgeleid. Evenmin toonde u aan dat het voor u als gevolg van een bijzondere kwetsbaarheid dermate moeilijk is om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen en dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95)." Voormelde motieven worden op generlei wijze weerlegd of betwist door de verzoekende partij.

5.11. Tot slot wordt op goed gronden gemotiveerd dat: "De overige door u neergelegde documenten, met name uw Jemenitisch paspoort en uw Jemenitische identiteitskaart hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit, elementen die hier niet ter discussie staan. Uw verklaring op DVZ en het CGVS als zouden uw geboortedatum (13/08/1989 i.p.v. 01/01/1989 zoals vermeld in uw paspoort) en uw geboorteplaats (Koeweit i.p.v. Ibb zoals vermeld in uw paspoort) in uw paspoort foutief geregistreerd zijn heeft u niet aan de hand van concrete stukken aangetoond (CGVS, p.6)." Voormelde motieven worden op generlei wijze betwist of weerlegd door de verzoekende partij.

5.12. Met betrekking tot het racisme waarnaar de verzoekende partij verwijst, kan worden aangenomen dat het mogelijk is dat de verzoekende partij met onverdraagzaamheid en uitingen van racisme wordt geconfronteerd in Griekenland maar dat, hoe verwerpelijk ook, uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat zij daardoor de rechten die zijn verbonden aan haar vluchtelingenstatus niet kan doen gelden, of dat de discriminerende bejegening dermate systematisch en ingrijpend is dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor haar leven in Griekenland ondraaglijk zou worden. Verder blijkt ook niet dat in zulke omstandigheden geen beroep zouden kunnen worden gedaan op de bescherming van de Griekse overheden noch dat de Griekse overheid haar niet kan of wil beschermen, nu ook leden van Gouden Dageraad strafrechtelijk worden veroordeeld.

5.13. De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. De verzoekende partij toont niet concreet aan dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Zij beweert weliswaar op algemene wijze, doch maakt niet *in concreto* aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was/is om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij die in het bezit is van een verblijfsvergunning, een sociaal zekerheidsnummer en ziekteverzekering verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. De verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal

worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat de verzoekende partij concreet aantoonst dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Op basis van alle elementen in het rechtsplegingsdossier en de beschikbare landeninformatie is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij in de huidige stand van zaken, geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van haar niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroept op de beschermingsstatus die haar in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekende partij haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van die rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet. Evenmin wordt een schending aangetoond van artikel 3 van het EVRM. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

5.14. Aangezien de verzoekende partij internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat de verzoekende partij zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. De verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven.

5.15. De Raad heeft kennis genomen van de informatie die de partijen hebben bijgebracht over de situatie in Griekenland. Daargelaten de vraag of de commissaris-generaal is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht zoals omschreven door het Hof van Justitie (arrest van 16 juli 2020, M. Addis t. Duitsland, punt 52), dient de Raad te concluderen dat de verzoekende partij geen belang heeft bij deze grief nu de Raad als beroepsinstantie zelf de situatie in Griekenland heeft beoordeeld (cf. arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, EU:C:2019:219, punt 88).

Wat betreft de door de verzoekende partij aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland is toegekend en kreeg de kans om redenen aan te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld. Er kan dan ook niet worden gesteld dat de commissaris-generaal op dit vlak niet zorgvuldig is te werk gegaan.

5.16. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt dat zij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Zij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

5.17. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS